Ч. 217. Четвер 12 жовтня (29 вересня) 1905 Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

Вчера розпочали ся дальші засїданя відроченої торік сесиї соймової. Засїдане відкрив Маршалок краєвий ґр. Б а д е н ї бесїдою, в котрій звертав увагу на поодинокі внесеня і звіти Видїлу краєвого. Отже насамперед звернув увагу на то, що край наш має річно звиш 10 мілїонів корон шкоди від огню, отже Видїл краєвий предложив в сій справі проєкти зміни законів будівельних. (О тих проєктах ми вже згадували. — *Ред.)* Видїл краєвий предложив також звіт в справі п а р ц е л я ц и ї а хоч не подав проєкту, то однак порушив важну справу, бо розходить ся о спинене шкідливої парцеляциї, котра представляє ся яко визиск вимірений далеко більше против того, що парцелює, як против кого иншого.

Дальше подав п. Маршалок до відомости, що закон о рентових оселях одержав цїсарску санкцию і увійде в житє а на порядку сеї сесиї стане вибір двох членів комісиї рентової. Єсть також надія, що ще в осени буде ухвалений закон державний о пільгах для позичок рентових. На всякий случай закон о рентових оселях буде введений в житє.

(По руски:) Предкладаємо високій палатї внесенє о уповажненє до користаня з банку краєвого на річ Кас Райфайзенівских з кредиту пів мілїона висшого. Внесенє то поручаємо з цїлою вагою прихильности Вис. Палати, бо гадаю, що єсть то під взглядом господарским здоровою гадкою підпирати, скріпляти і розвивати то, що вже приняло ся і запустило корінь та принесло населеню знамениті користи і лїпше як уживати средства розпорядимости на проби, котрих вартість єсть иноді сумнївна. Пригадую лиш, що Райфайзенівскі каси по шести роках єствованя зібрали 12 мілїонів ощадностий, котрі доси лежали переважно непродукцийно, і доставили сїльскому населеню найдешевшого і найдогіднїйшого кредиту у висотї 16 мілїонів.

Дальше говорив п. Маршалок по польски о повітових бюрах працї. Сей рік може послужити для тих заведень на пробу. Але сегорічний досьвід переконав, що бюра посередництва працї можуть знайти широке поле до дїланя, розходить ся лиш о то, щоби під нїяким услівєм не пробовали конкуровати з приватними бюрами, силуючись їх наслїдувати. Опісля говорив п. Маршалок о фондї сирітскім, котрим адмініструє Видїл краєвий і відкликував ся до суспільности, щоби вишукуванєм сиріт ішла Видїлови краєвому на руку. — Видїл краєвий постановив закупити маєтність П е р е д і л ь н и ц ю в повітї добромильскім на утворене там краєвого дому поправи і внести оферту, але правительство доси єї не затвердило.

Опісля говорив п. Маршалок о буджетї краєвім і заявив, що в цїли забезпеченя краєви нових жерел доходів а передовсїм забезпеченя краєви доходу, який нинї з титулу п р а в а п р о п і н а ц и ї впливає до фонду пропінацийного, Видїл краєвий предкладає проєкт закона, котрий опирає ся на слїдуючих трох основах: 1) Від 1911 р. теперішна о п л а т а в і д п и в а м а є б у т и п і д в и с ш е н а з 1 К 70 сотиків на 8 К з виїмкою Львова і Кракова а тота підвишка принесе краєви 6,426.000 К; — 2) о п л а т и ш и н к а р с к і мають бути наложені комісиєю оцїнковою так, щоби они приносили річно найменше 7,000.000 К. З обох тих жерел припало би длятого краєви річно 13,426.000 К. — 3) Винагорода для 37 міст установляє проєкт закона на 1,500.000 К річно, котра то сума мала би бути роздїлена після ключа на основі окремого закона краєвого. Безпосередним наслїдком проєктованого закона єсть, що Сойм буде міг аж до 1910 покривати свої недобори короткореченцевими позичками, котрі сплатить в хвили, коли одержить решту фонду пропінацийного.

Наконець подав п. Маршалок до відомости палати, що дня 3 мая с. м. наспіло до п. Намістника відручне письмо Найясн. Пана,

10)

Вздовж берегів Чорного Моря.

Записки з подорожий.

З л а д и в К. В е р б и н.

(Дальше).

Посередництво держав не удало ся. Порта приняла віденьску ноту неприхильно а в Петербурзї накручували єї по своєму і на своє. Анґлїя і Франция заявили тодї, що они не так думали, як то Росия собі поясню́є, і длятого не можуть поручати Портї, щоби она приняла віденьску ноту. А фльоти обох тих держав стояли вже від 14 червня в заливі Безіка коло Дарданелїв.

Тимчасом російске войско посунуло ся аж до Дунаю і заняло зовсїм Молдаву і Волощину а Порта держала ся строго договорів і не ставила нїякого опору, але попросила Анґлїю і Францию, щоби они прислали свої воєнні кораблї. Часть тої фльоти переплила через Дарданелї і станула в Босфорі. Негодоване супротив Росиї росло у Франциї, а особливо в Анґлїї з кождим днем. Коли російский посол в Льондонї, бар. Брунов жалував ся на демонстрацию фльоти, відповів єму льорд Клерендон: По переступленю турецкої границї російским войском настав мирови конець, а Анґлїя не уважає ся вже звязаною договором з 1841 що до Дарданелїв і Босфору. На тій заяві поки що й стануло. З другої же сторони не удало ся цареви перетягнути на свою сторону Австрию і Пруси. То, як і становище Анґлїї і Франциї додало турецкому правительству відваги і на зборах високих урядників, официрів та духовників (улемів) висказало ся 172 участників тих зборів за війною, котру й виповіджено формально дня 4 жовтня.

Омар-паша станув головною кватирою в Шумли, казав свому войску переступити через Дунай і коло Ольтенїци та в иньших місцях прийшло до стички з російским войском. Аж тепер прийшли Росияни до переконаня, що то не так легко дати собі раду з „хорим чоловіком“, як то они собі гадали. Цар Николай проголосив був своїм манїфестом з днем 1 падолиста вїби сьвяту війну, але єго канцлєр Нессельроде в окружнику до держав доказував, що цар обмежить ся на дефензиву. Тимчасом подія з 30 падолиста поучила инакше. Того дня стояла турецка ескадра, зложена з сїмох фреґат і кількох менших суден, в пристанї в Сінопе; она була призначена довозити провіянт до турецкої кріпости на вехіднім побережу Чорного моря. Тут напав на ню адмірал Нахімов з російскою фльотою, котра вже давно зібрала ся була в Севастополи і розбив єї зовсїм. При тім згинуло 4000 Турків, а виратував ся лиш один турецкий корабель, котрий привіз ту сумну вість до Константинополя.

Той удар рішив: фльоти, стоячі в Босфорі, одержали приказ виплисти на Чорне море, а з початком 1854 р. відкликано послів з обох сторін. Віденьска конференция все ще радила і хотїла ще раз помирити спорячі сторони та предкладала, щоби Росияни уступили ся з Молдави і Волощини, а Порта щоби обовязала ся всїм державам — вже не лиш самій Росиї, — що буде берегти права своїх християньских підданих. Цар не хотїв приняти того посередництва а предкладав зі своєї сторони союз неутральности Австриї, Прус і Анґлїї а за то обіцював поміч на случай, „коли би прийшло до зміни стану в Туреччинї“. Австрия і Пруси не хотїли на то пристати. Тодї предложив був ще цїсар Наполеон проєкт згоди, але цар відкинув єго, пригадуючи подиї з 1812 р. Се лиш розлютило Французів.

Дня 19 лютого 1854 заповіли посли Франциї і Анґлїї, що обі держави вишлють також і своє сухопутне войско Туреччинї на поміч, а рівночасно поставили Росиї речинець до 30 цьвітня, щоби она відкликала своє войско з Молдави і Волощини. Дня 12 марта заключили обі держави угоду з Туреччиною, силою котрої обіцяли її повну збройну поміч, а за то мала Туреччина обовязати ся незаводити нїяких переговорів без їх призволеня; поодинокі воєнні операциї мали уложити спільно всї три верховні команданти. Сю угоду доповнено ще союзом Анґлїї з Франциєю з дня 10 мая, в котрім обі держави поставили за спільну цїль війни: заведенє тревалого мира межи Росиєю а Туреччиною і заявили, що готові вести війну лиш задля европейскої рівноваги.

Так отже ніби то ізза церковних дверий і одного ключа підготовила ся европейска війна. Віденьска конференция все ще радила і підписала дня 9 цьвітня 1854 протокол, в котрім установлена була засада, що ненарушимість турецкої держави мусить бути удержана а відносини єї християньского населеня мо-

в котрім Монарха призволяє ще раз на утворенє резиденциї на вавельскім замку в Кракові і висказує бажанє, щоби відповідна часть замку була призначена на переховуванє народних памяток і збірок штуки, а заразом визначив Монарха річну дотацию яко участь в коштах відновленя Замку. Подаючи се до відомости, п. Маршалок висказав слова глубокої подяки Монарсї і підніс оклик в честь Цїсаря: Наймилостивїйший Цїсар і Король наш Франц Йосиф I най живе! — а палата цовторила тричи сей оклик.

Опісля промовив Є. Е. п. Намістник ґр. Потоцкий, а зміст его бесїди подамо в слїдуючім числї.

Вісти політичні.

З кравних соймів — Відроченє угорского парляменту. — Поди в Росиї. — З Балкану.

На вчерашнім засїданю ческого сойму поставили пос. Герольд і товариші внесенє в справі зміни кравої ординациї виборчої до сойму в тім дусї, щоби розширено леґіслятиву сойму, щоби правительство було перед соймом одвічальне, щоби унормовано становище обох народностий на основах справедливости і щоби заґарантовано рівноуправненє для обох язиків та охорону меншостий народних.

Социяльно-демократична партия устроїла вчера в Празї велику демонстрацию в користь загального права голосованя. Майже всї фабрики сьвяткували, а склепи були переважно позамикані. З охрестности зійшло ся до міста множество робітників. З парку, де збирали ся демонстранти, рушив о 11 годині величезний похід на площу Радецкого, де станув і вислав депутацию до маршалка краєвого з простестом против проєкту ординациї виборчої і курий.

Угорский парлямент знов відрочено; сим разом аж до 19-го грудня. На вчерашнім засїданю палати послів не явив ся нїхто з правительства, а президент палати Юст відкривши засїданє заявив, що у него явив ся рано директор канцеляриї і вручив єму письмо барона Феєрваріго, в котрім сказано: „Позволяю собі передати Вам королївский рескрипт в цїли відчитаня его на нинїшнім засїданю угорского парляменту і заявляю рівночасно, що рескрипт той буде оголошений в надзвичайнім виданю урядової часописи.“ — (В палатї зробив ся крик. Пос. Батїяні крикнув: Труси!) Юст казав відтак відчитати рескрипт. (Голоси: Скандал!) Опісля забрав слово пос. ґр. Андраші і заявив, що поступованє правительства не чуванє і противить ся конституциї. Обовязком правительства посередничити межи партиями а Короною. (Голос: Феєрварі трус!) Андраші: Не гадаю, щоби Феєрварі був трусом і противно, він має аж занадто відваги і мав би навіть сьмілість тут явити ся, але він собі легковажить парлямент, а доказом того, що він мимо рішучого мнїня парляменту сидить нам дальше на карку. Бесїдник заявив відтак, що настала повна непевність того, що завтрішний день принесе. По тім, що ми тут чули, не знаємо, чи то не перший акт траґікомедиї, по котрій наступить розвязанє парляменту. Може зроблять так давнїйше: запитають край о его волю, а коли край відповість, то они не будуть журити ся его волею. Можлива річ, що коли би теперішна більшість вернула, то палата послів зовсім не буде склакана. По сїм відчитав Андраші звістне вже своє внесенє, котре ухвалила коаліция.

З Петербурга доносять, що вибори до думи державної відбудуть ся в цїлій Росиї дня 9 грудня старого стилю (22 грудня н. ст.) а відкритє думи відбуде ся 19 лютого ст. ст. 1906 в той спосіб, що президент ради міністрів відчитає царске письмо.

Розрухи в Москві і Тифлїсї займають в сїй хвили найперше місце у вістях з Росиї. З Москви доносять до берлиньского Lokal-Anzeigera, що при оногдашній бійцї з войском було 50 убитих а 600 ранених. На Тверскім бульварі була борба найзавзятїша. В Тифлїсї знов підкинено в кількох сторонах міста бомби. Одна з них вибухла перед касарнями коло палати намістника. Тут згинув 1 козак а 11 було зранених. Коло других касарень підкинено аж 6 бомб, з котрих чотири експльодували і зранили трох козаків. В сїм місци знайдено якогось убитого Ґеорґійця а другого, підозріного о підкиданє бомб, арештовано. Ще инші бомби експльодували коло третої касарнї, а тут арештовано якогось Вірменина.

Побіч грецких, болгарских і сербских дружия ворохобничих в Македониї появила ся тепер ще й румуньска а котрої задачею єсть приєднувати т. зв. Куцоволохів або Цінцарів і споцукувати їх, щоби они признавали ся до Румунів. Тота румуньска дружина стоїть під проводом двох знаних в Македониї розбишаків. Один з них, Кальоґіроса або Теутса, обрабував був якогось купця з Клїсури і з обави перед турецкими властями втїк був до Румуниї а тепер вернув назад; другий, якийсь Апостольос Цідрос був довгий час кавасом румуньскої школи в Янинї.

Новинки.

Львів, дня 11 жовтня 1905.

— **Іменованя.** П. Управитель міністерства просьвіти іменував директора учительскої семинариї в Коросни, Семена Матусяка, окружним інспектором шкільним міского округа у Львові.

— **Популярно-наукові відчити руского товариства педаґоґічного.** Так як в минувшім роцї має намір руске товариство педаґоґічне і сего року устроїти як у Львові так і по цїлім краю серию популярно-наукових відчитів, приміпених до місцевих відносин з ріжних областий наук, через які могли би ширші круги рускої суспільности осьвідомляти ся і користати з науки в материній мові. З огляду на те, звертає ся виділ руского тов. пед. до всїх своїх філїй і кружків педаґоґічних, щоби заложили відповідний комітет, приєднували як найбільше число прелеґентів і ширили руске слово і науку по найдальших закутках нашого краю і тим чином допомагали головному виділови в его працї для добра народу і суспільности. Бажанєм виділу було би, щоби відчити розпочали ся вже в сїм місяци. Виділ звертає ся дальше до всїх П. Т. приятелїв рускої науки і народної ідеї, щоби зволили зголошувати свої відчити по містах і місточках на руки виділів філїяльних, а у Львові на руки головного виділу ул. Сикстуска ч. 47. — Відчити у Львові будуть відбувати ся в салї VI. кл. в рускій ґімназиї. Позаяк дохід з тих відчитів призначений на удержанє обох приватних шкіл, іменно виділової школи ім. Шевченка і приватної жіночої семинариї, які виховують наше жіноцтво і учительство в народнім дусї, тому виділ має повну надїю, що суспільність підіпре ті змаганя, буде численно ходити на відчити та придбає Товариству як найбільше прихильників его ідеї, а касї товариства як найбільше доходів.

— **Новий уряд почтовий** отворила Дирекция почт і телеґрафів в соймовім будинку з днем 10 с. м. Діяльність того уряду почтового буде тревати лише до кінця соймової сесиї, почім буде закрита.

— **Дївочі школи руского товариства педаґоґічного у Львові.** З новим шкільним роком обняли дирекцию школи і приватної женьскої семинариї др. Мих. Коцюба і п. О. Кулачковска, довголїтна учителька тої школи. Товариство отворило в сїм роцї III. рік учительскої семинариї, приняло три постійні учительскі сили і доповнило учительский збір новими силами. Фреквенция в сїм роцї збільшила ся, бо до виділової школи записало ся до пятьох кляс 175 дївчат, а до трех кляс семинариї записало ся 90 дївчат.

— **З станиславівскої єпархії.** Завідателями нарохій установлені оо.: Конст. Андрухович

жуть бути забезпечені лиш тоді, коли буде берегти ся суверенність султана; запоруку того можна буде знайти лиш в тім, коли Туреччина буде ще більше звязана з европейскою рівновагою. Окремою угодою з 20 цьвітня тогож року запоручили собі Австрия і Пруси взаїмно посїлість своїм земель від всякого нападу. В додатку до того договору було сказано, що коли би Росия схотїла тревало задержати в своїм посїданю придунайскі провінциї, то се противилось би нїмецким інтересам, а наконець постановлено, що Австрия має вислати до Росиї послїдне упімненє („соммацию“) з жаданєм, щоби она уступила ся з тих країв; прилученє тих земель до Росиї, або перехід росийского войска через Балкан уважав би ся знаком до війни.

Але прикрійше як то все було для Росиї то, що війна з Турками не приносила таких успіхів, яких цар сподївав ся. Турки боронили ся знаменито, а коло Джурджево і Калафату побили Росиян таки добре. Цар розсердив ся був на головного команданта князя Горчакова і відкликав его, а на его місце післав Паскевича. Сей постановив був дістати в свої руки кріпость Силїстрию, бо не маючи єї в руках, не міг пускати ся в дальший похід. Кріпость однак боронила ся знаменито і відперла кілька атаків, а наконець і атак з дня 9 червня під особистим проводом ґен. Паскевича. Сам Паскевич був зранений і здав команду знов на кн. Горчакова. Дня 21 червня відступив Горчаков від облоги, підчас котрої Росияни стратили були 12000 людий.

Тимчасом австрийска соммация відійшла була до Петербурга, а відповідь на ню невдоволила Австрию, котра опісля заключила з Туреччиною умову з дня 14 червня, після котрої Туреччина і Австрия мали спільно заняти придунайскі князївства. Цареви не позістало нїчого як лиш відкликати своє войско; по малій побідї над віддїлом турецкого войска в Добруджи видав цар такий приказ. Безпосередно потім вступив Омар паша зі своїм войском до Волощини, а австрийске войско під командою ґенерала Коронїнї переступило під конець серпня волоско-семигородску границю.

В червни зібрали ся були анґлїйскі і француски войска в Ґалліполї, а в липни було у Варнї вже 50.000 мужа, з того 30.000 Французів і 20.000 Анґлїйців. До борби не прийшло, бо Росияни уступились до Бесарабії, а іти за ними туди значило повести войско на певну загибель; але й у Варнї годї було сидїти, а до того ще забаглo ся Французам відсьвяткувати іменини свого цїсаря дня 15 серпня великою побідою. Отже головний командант французскої армії післав був ґен. Еспінас з 10.000 людьми до Добруджи, щоби звідтам вигнати Росиян. Коли той корпус вернув дня 10 серпня до Кістенджи, не побачивши нїякого ворога, як лиш кілька втїкаючих козаків, мав вже лиш 4500 людий, а всї прочі вигинули на холеру, котра ще й в шпиталях у Варнї забирала богато людий. Була найвисша пора втїкати звідси, отже уложено плян приступити до облоги Севастополя.

(Дальше буде).

в Задавній, Вен. Салевич в Гороховій. Володим. Калащук в Блудниках і Володим. Антонович в Ляхівцях. — О. Теод. Мицко іменований приватним сотрудником з правом управи в Гвоздци, надвірнявского деканата і Ів. Дольницкий експонованим сотрудником в Медусї коло Галича. — До епархіяльної звязи принятий з львівскої архієпархії Теод. Рик, окінчений богослов з римскої колегії.

— **Дешеве міске паливо.** Комісия львівскої ради міскої в справі дешевого палива мала сими днями засїданє, аби виготовити плян дїяльности супротив наближаючої ся зими. На основі нарад порішено помножити власний перевозовий парк о два вози, щоби не бути в зависимости від високих цїн перевізників і не виставляти ся на страти на случай недоставленя ними возів. Рішено також помножити склад постійних рубачів, щоби дати місту більше дерева на паливо, як доси. Вкінци постановлено видати поученє для публики, щоби незалежно від контролї міских органів, уважала також сама на те, аби служачі, що розвозять паливо, не допускали ся обманьств, котрі — сконстатовано — лучали ся дуже часто. Крім того порішено, аби можна було замавляти дрова і вугль в міских складах, а то навіть до висоти 10 сотнарів для одної родини.

— **Процес о підпали нафтових заводів в Бориславі**, які лучали ся минувшого року в часї страйку копальняних робітників, віз ся сими днями перед трибуналом судиїв присяжних в Стрию і тревав 13 днів. Трибунал по переведеній розправі увільнив обжалованих. Прокуратор зголосив відклик неважности що-до всїх обжалованих.

— **Значна згуба.** Пропінатор з Куликова Мойсей Ґріс вислав до Львова свого візника Мойсея Гімля, аби заплатив в акцийнім товаристві рафінериї спірітусу в Богданівці 1100 корон, які дав єму в мішочку. Візник сховав гроші за пазуху, однако в дорозї, або може вже у Львові, згубив їх. Зголошуючи свою згубу в поліциї, Гімель не умів навіть подати, які гроші мав в мішочку.

— **Огнї.** Дня 18 вересня погорів цїлковито фільварок в Блищиводах, жовківского повіта, крім горальнї і дому. Шкода обчислена на 80.000 корон, була в половині обезпечена. Огонь займив ся від паровоі молотільнї.

— **Статистика пожарів.** В другім четверьроцї 1905 р. було в Галичинї пожарів: в сільских громадах 244, в містах і місточках 58 — разом 302. Загальна сума шкід від пожарів виносила 1,611.400 корон, з чого було обезпечених 809.600 корон. Причиною тих пожарів був в 26 случаях підпал, в 20 підозрінє підпалу, в 32 неосторожність, 15 лиха будова комина, в 11 случаях вибух огня від удару грому, а в 208 случаях не удало ся викрити причини пожару.

— **Їзда на лижвах в лїтї.** У Львові звертає на себе увагу на повиставовій площи пан Іван Лушпиньский, нотаріяльний кандидат уживанєм одного новітного спорту. Іменно забавляє ся він їздою на — лижвах. Суть то лижви лїтні, винахід п. Лушпиньского, з парою малих колїсцят під кождою лижвою, на котрих їде ся дуже приємно і в той спосіб можна собі в лїтї заступити зимову забаву на ледї. Винахідник спорядив дві системи таких лижов на колїсцятах і їх виробляє вже одна фабрика.

— **Смерть винахідника криноліни.** В малім француским місточку під Шальон помер в 78 р. житя винахідник сталевих кринолїн, якими пишали ся наші прабабки. Поганий той, після теперішної нашої думки, стрій звістний був вже й давнїйше, але Авґуст Перзон перший увів в житє сталеві круги. Перзон був спершу адмінїстрацийним урядником в одній кравецкій фірмі в Парижи. За нову „ідею" заплачено єму 4.000 франків. Розуміє ся, що ті, що ту ідею вихісновували, заробили бодай мілїони.

— **Сила забобону.** В однім селї під Могилевом в Росиї селянин Серский, віручи в забобон, що як напоїть землю кровію 50 невинних дїтий, то відкриє скарби, манив до лїса дїтий і там їх в ямі убивав. Жандарми зловили его саме в хвили, коли убивав трету дитину, а коло него лежало шестеро звязаних дїтий, призначених на смерть. Серский признав ся, що крім тих троїх дїтий убив перед тим вже семеро инших.

† **Помер** Іван Рудченко, звістний український стеноґраф, член ради російского мінїстра фінансів, дня 1 с. м. в Фінляндиї. Рудченко видав між иншими кілька збірників пісень і казок, зібраних ним на Українї.

Телеґрами.

Відень 11 жовтня. Сими днями появить ся новий реґулямін для шкіл народних і видїлових, в котрім будуть містити ся многі реформи, між иншими в школах народних заведенє необовязкової науки гри на скрипцї, науки зручности і робіт городових, а в школах видїлових робіт господарства домашного, стеноґрафії і писаня на машинї.

Відень 11 жовтня. На вчерашнім засїданю дирекциї австро-угорского банку ухвалено утворити експозитуру банку в Чорткові.

Чернівцї 11 жовтня. Вчера відбули ся доповняючі вибори до Ради державної з куриї громад сільских черновецкого округа. Вибрано Румуна дра Авреля Ончула.

Москва 11 жовтня. Вчера в полудне прийшло знов до острої бійки з войском. Богато осіб зранено. Страйк у фабриках механїчних прибирає щораз більші розміри. Часть пекарів вернула до роботи.

Париж 11 жовтня. Мінїстер війни заявив, що в будучности для удержаня спокою підчас страйків буде уживати жандармериї а не войска.

Льондон 11 жовтня. Часописи доносять, що король бельґійский в приватній розмові мав сказати, що задумує анектувати державу Конґо.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 10 жовтня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·80 до 8·—; жито 5·85 до 6·—; овес 6·— до 6·20; ячмінь пашний 5·40 до 5·80; ячмінь броварний 6·30 до 6·60; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·25 до 9·—; вика —·— до —·—; бобик 5·80 до 6·20. гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведска 45·— до 55·—; тимотка —·— до —·—.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева. Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелізниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).